

PÅSKE

Hva er det for noe? — Mange forskjellige svar gis, også i vårt eget land, kristnet gjennom tusen år: Kjærkommen ferie. Til fjells! På ski over drivkvite, vide vidder, solbelyst med høy blå himmel over. Påskekarneval langfredag på hotellet, mye gøy på hytta o.s.v. —

Er det alt? — For mange, kanskje de fleste ennå er *Påske* navnet på en av våre tre store kirkelige høytider. Hvor lenge vil det vare? —

For noen år siden ble en stortingsrepresentant spurt: «hvorfor feirer vi påske?» Svar: «vet ikke. For meg et

kjært høve til noen fridager.»

Selve navnet Påske — Pæsach — refererer til Israelfolkets utreise fra Egypt og betyr «forbigang», d.v.s. dødsengelen *gikk forbi* Israelittenes boliger da han så deres dørstolper var overstrøket med blod av de mange slaktede påskelam. — Israelittenes førstefødte sønner ble — i motsetning til Egypternes — frelst fra døden ved påskelammets blod. — Også et forbilde på det «Guds Lam» som bærer verdens synd og frelser fra død og dom.

Påskens seier og glede

Matt. 28, 1—8.

Vel, påskedagen begynte med tvil og famling hos Jesu nærmeste, som det gjør også i dag, når budskapet om oppstandelsen møter det naturlige menneske. Som en av våre kjente forfattere nylig har skrevet i sin rasjonalistiske roman om oppstandelsen. Den er for overveldende for den lille mennesketanke.

Disiplene er først helt rådville. Uventede ting har hendt: stenen var veltet, graven var tom! Hva har hendt? Det skapte den rene forvirring.

Hvordan kom de ut av denne rådvillhet? — Det var de som søkte etter Kristus, som nådde fram til oppstandelsestroen. De søkte famlende og enda uten tro på en oppstandelse. Men da møtte han dem, og problemet svinget over til seier og glede. Og i troens glede forkynte de sitt livs største opplevelse til hverandre og til både landsfolk og hedninger.

Det er ikke rart at dette ble den glade tone i deres forkynnelse resten av livet. Nå så de den store sammenheng og mening med hele Jesu gjerning, både hans lidelse, død og oppstandelse. Hvorfor er oppstandelseshendingen så viktig og avgjørende? Den er avgjørende både for Jesu livsgjerning og for menneskenes livsfremtid. For Kristus er den det sterkeste bevis for at han er Guds Sønn og har gjennomført sin frelsesgjerning. Han er «godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde» (Rom. 1, 4).

Oppstandelsen både beviser og rettferdiggjør hans livsverk. Her blir han frigjort fra lidelsen og syndeåket han tok på seg og har fått tilbake sitt herlighetslegeme, som ikke er bundet av tid og rom lenger, men kan nå ut til all verden.

Og denne herlige seier var ikke bare ham

selv til hjelp og glede. Den gjelder også menneskeheten. «Han ble oppreist til vår rettferdiggjørelse» etter at han var «gitt for våre overtredelser» (Rom. 4, 25). Oppstandelsen dømmer Kristus rettferdig, viser at det var ikke sin egen synd han ble straffet for, og at han kan gjøre rettferdig dem han tok soningen for.

Hans påskeseier er overveldende. Langfredag overvant han verdens synd, Påskedag overvant han døden. Først måtte «dødens brodd» fjernes, synden, som er Den ondes brodd og våpen til å døde menneskene med. Når den var knekket og fjernet, da hadde døden ikke lenger noen makt. Dermed kunne den store hending inntreffe: døden ble overvunnet ved oppstandelse. Og det er ikke bare en historisk hending for to tusen år siden. Kristus gikk ikke gjennom sin harde lidelse og sin glade seier av personlige grunner. Hans hovedhensikt var å skaffe en oppstandelse for verdens mennesker. Og det var Jesu største glede påskedag, at han hadde lyktes å åpne vei til oppstandelse for menneskeheten, og dermed kan føre Guds mennesker tilbake til den syndefrie verden.

Den 3. art. samler påskens dobbelte budskap så enkelt og klart: «— syndenes forlatelse, kjødets oppstandelse og det evige liv». Kjødets oppstandelse er vår store påskedag, som er i vente. Så enkelt og stort er påskens budskap, fra langfredag til påskedag. Når synden er sonet og tilgivelsen mottatt, da er påskens gledesgave der: Kristi oppstandelse, som fører med seg vår oppstandelse med sitt evige liv!

Derfor «synger lydt og sjeleglad hans menighet i allen stad».

Bjarne Hareide

UNG OG GAMMEL

Hva er din hunger og tørst? — Hva er det du bestandig leter etter? Et sårt savn i ditt hjerte. Kanskje du ikke vet hva det er du leter etter. — Jeg tror jeg kan fortelle deg det. —

Det er et ord som i sin virkelighet er alt hva ditt hjerte begjærer. Du ønsker intet mer enn å leve i dets verden, hvis du en gang i livet har møtt det fullt og helt i ditt hjerte. — Kanskje det skjer ved mennesker, men også direkte fra Ham, for hvem intet er umulig.

Jeg skal si deg ordet. Prøv å fylle ditt hjerte med denne virkelighet, drøm om den

i våkne drømme, be om den, søk den. Gi deg ikke før du kan føle og fatte at den er din. Det er **kjærlighet**. Den hellige, rene fra Gud.

Mon vi ikke er altfor fattige nettopp på dens underfulle liflighet og makt til det gode? Be om å få den. Uavlatelig. For nå er tiden så kort. Det vi behøver mest av alt er **kjærlighet**, hellig og ren.

«Kjærlighet fra Gud springer like ut som en kilde klar og ren.

I dens stille bunn, i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.»

El. C

Misjon i en ny tid

Afrika — morgendagens kristne kontinent? Slik lyder et spørsmål som overskrift over professor Nils E. Bloch-Hoell's artikkel i siste nummer av Kirke og Kultur.

De færreste har kanskje tenkt over hvilken utvikling dette kontinent egentlig har gjennomlevd de siste ti-år. Det gjelder fremfor alt en politisk omveltning i svært mange land. I løpet av årene 1960—1974 ble hele 35 land selvstendige. Men dette betyr ikke automatisk «ro og orden». Bloch-Hoell peker ganske riktig på det faktum at det i mange av de afrikanske land har vært gjennomført en rekke militærkupp. Frigjøringsprosessen har nemlig i stor grad vært drevet fram av en militant nasjonalisme som ofte har skapt ny maktkamp og indre uro. Likevel er det rett å slå fast at de statsdannelser som har skjedd, er et viktig stadium på veien mot stabile forhold på dette enorme kontinent.

For den kristne misjon har det skjedd mange gledelige ting i Afrika etter den

andre verdenskrig. I enkelte land har andelen kristne økt inntil 10 pst., mens befolkningstilveksten bare har vært litt over 2 pst. (Tanzania). Totalt regner man med at 41 pst. av Afrikas befolkning er kristne. Særlig interessant for norske misjonsvenner er Etiopia. Her har det skjedd og skjer stadig — vekkelse av stort format. Og det på tross av indre politisk uro med fare for brå og uventede endringer i den kristne kirkes arbeidskår.

Det vil ikke være uventet om den utenlandske misjonsinnsats kan bli tvunget til å nedtrappe i enkelte afrikanske land. Som gammelt misjonsland kan Norge føle en viss uro og bekymring over dette. Men samtidig er det grunn til å glede seg over at de nasjonale kirker som er blitt til som resultat av misjonsarbeidet, er blitt levedyktige og selv misjonerende menigheter som kan føre arven videre. For norsk misjon kan dette føre til nye friske misjonstiltak i andre land og dermed skape fornyet misjonsglød.

GUDSTJENESTER

Søndag 11. april, Palmesøndag:

Betel: gudstjenestlig møte ved Torset, kl. 11.00.

Skjærtorsdag 15. april:

Aldershjemmet kl. 11: møte med nattverd v/Torset.

Varteig kirke kl. 19.00: gudstjeneste med nattverd, v/Torset.

Langfredag, 16. april:

Varteig kirke kl. 11: gudstjeneste v/Torset.

1. påskedag, 18. april:

Varteig kirke kl. 11: høytidsgudstjeneste v/Torset, offer til Den Norske Sjømanns-misjon. Menighetskoret deltar.

2. påskedag, 19. april:

Varteig kirke kl. 11: familiegudstjeneste v/Torset, offer til søndagsskolene i Varteig. Ovaskogs søndagsskole synger. Eventuelt dåp.

Søndag 25. april, 1. s. e. påske:

Varteig kirke kl. 11: høymesse v/Torset, nattverd. Kl. 9.30: søndagsskole.

1. mai, lørdag:

Varteig kirke kl. 11: gudstjeneste v/Torset. Offer til Norsk Arbeiderrørse.

Forts f. s. 1

Påskehøytiden i kirkelig feiring hos oss har et dobbelt siktepunkt: korsets påske, langfredag, og oppstandelsens påske, «påskemorgen slukker sorgen». — Ja, vi kan nok også nevne skjærtorsdags minne — innstiftelsen av den nye pakts påskemåltid — nattverden.

Jødene feiret — og feirer påske til minne om utgangen av Egypt. Kristne — uansett nasjon og rase — feirer påske til minne om Jesus Kristus som ved sin sonende død og seierrike oppstandelse har forliket oss med Gud. «Min Gud er en forsonet Gud. Min himmel er nå åpen.» T.T.

Søndag 2. mai, 2. s. e. påske:

Høgheim bedehus kl. 11: gudstjenestlig møte v/Torset, nattverd.

Søndag 9. mai, 3. s. e. påske:

Varteig kirke kl. 11: høymesse v/Torset. Event. dåp. Kl. 9.30: søndagsskole.

SLEKTERS GANG

Døpte:

Margrete Medalen, den 29. februar.

Kjell-Magne Kampenes, den 7. mars.

Vigde:

Tommy Håkonsen og Solbjørg Irene Bråthen, den 28. februar.

Døde:

Bjarne Kristoffer Lilleng, den 29. februar.

Menighetsråd og redaksjon
ønsker Menighetsbladets lesere
velsignet påske-høytid.

MENIGHETSBLADET

Undertegnede har mottatt fra
anonym giver kr. 50.00
videre anonym giver » 25.00

Tilsammen kr. 75.00

overlevert kassereren 3. mars.

Og endelig fra anonyme ektefeller: kr. 50.
overlevert kassereren 19. mars.

Hjertelig takk for alt! T.T.

HUSK

Hasle menighetscenter!

Postgiro: 3 86 13 58

VARTEIG MENIGHETSBLAD

Utgis av Varteig menighetsråd
ved en redaksjonskomite.

Utkommer med 10 nummer i året

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg